

Advocaat en voetbalfanaat Keje Molenaar:

“Ik ben een solist”

Van jongs af aan een fervent en zeer verdienstelijk voetballer met liefde voor het spel en de sport. Vanwege de behoefte om naast zijn carrière als voetballer in de Eredivisie van Ajax ook intellectueel te worden uitgedaagd, studeert mr. C.I.M. (Keje) Molenaar Nederlands recht aan de Universiteit van Amsterdam. Zijn beëdiging in 1990 betekent het begin van een advocatuurlijke loopbaan en het einde van zijn professionele voetbalcarrière. Zijn interesse in de sport komt tot uiting in zijn praktijk als advocaat, waar hij zich onder meer toelegt op sport- en amusementsrecht. Als hij eind 2010 in de ledenraad van Ajax wordt gekozen, neemt de publiciteit rondom de persoon Molenaar toe. Advocaat, topsporter, nevenfuncties en veel publiciteit. Reden voor de redactie van het ABB om Molenaar het (voetbal)hemd van het lijf te vragen.

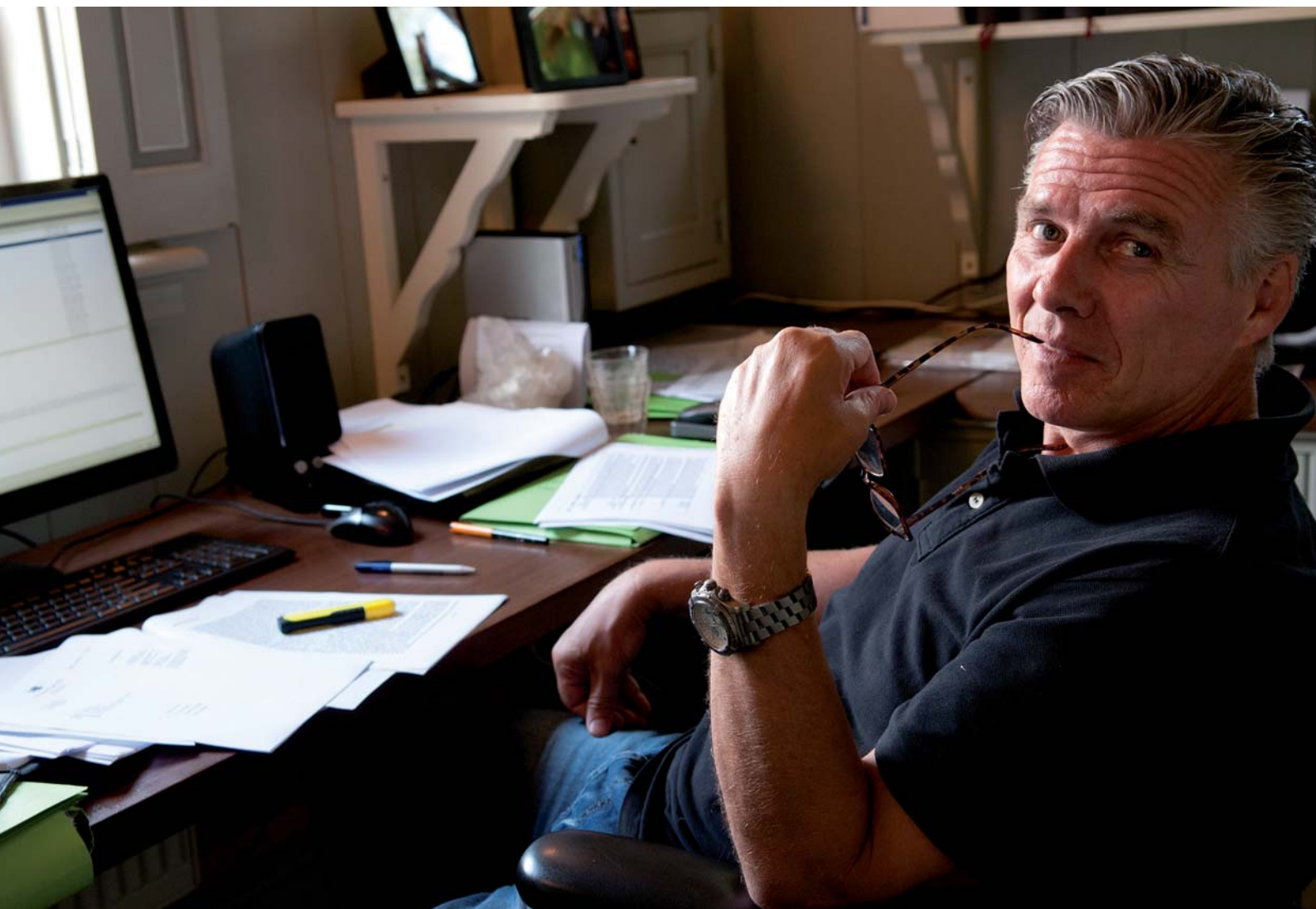
Door: Sophia van Vloten en Jordi Rosendahl

MIntellectuele uitdaging

Na afronding van het VWO heeft Molenaar nog geen duidelijk beeld van een maatschappelijke carrière. Hij speelt op dat moment bij FC Volendam en in jeugdelftallen van het Nederlands elftal. Hij kiest voor een pedagogische opleiding in Amsterdam en rondt deze af terwijl hij inmiddels is doorgebroken bij FC Volendam, dat dan in de Eredivisie speelt. Bij FC Volendam speelt Molenaar in het seizoen 1979 – 1980 op 21-jarige leeftijd de pannen van het dak, hetgeen niet

onopgemerkt blijft bij grote clubs als Ajax, Anderlecht, Feyenoord, AZ en PSV. Voor Molenaar was de keuze echter makkelijk: “Ajax is mijn club, voor Ajax spelen was dan ook een droom die uitkwam”.

De toenmalige voorzitter van FC Volendam en zelf tevens fiscaal jurist, mr. Jan Guyt begrijpt de behoefte aan een combinatie van sport en een intellectuele uitdaging en moedigt Molenaar hierin aan. In het kader van destijds lopende contractbesprekingen

met Ajax over een mogelijke transfer, raadt hij Molenaar aan als voorwaarde te stellen dat hij tegelijkertijd een rechtenstudie kan volgen. Molenaar neemt die raad ter harte en maakt met zijn volgende club Ajax de afspraak dat hij naast zijn voetbalcarrière in de gelegenheid wordt gesteld om een studie Nederlands recht te volgen. De voorzitter van Ajax ziet geen bezwaren en vindt het zelfs een uitstekend idee. Alhoewel Guyt fiscaal recht heeft geopperd, kiest Molenaar voor een studie Nederlands recht. “Dat was niet een heel bewuste keuze. Ik wilde er graag een studie bij doen en kwam uit bij rechten”. Molenaars passie voor het recht wordt pas echt aangewakkerd op het moment dat het daaropvolgende doctoraal de

nodige juridische diepgang biedt. “Tijdens mijn propedeuse was ik overigens wel blij dat ik niet blind gevaren heb op het advies van Guyt, ik worstelde me letterlijk door de fiscale tentamens heen.”

De keuze van Molenaar wordt in de voetbalwereld geaccepteerd en in zekere zin gerespecteerd. Zijn motivatie voor zijn opleiding moet Molenaar echter voornamelijk uit zichzelf halen. Een flinke dosis zelfdiscipline maakt dat Molenaar binnen twee jaar zijn propedeuse behaalt en de studie na een korte pauze uiteindelijk tijdens zijn carrière bij Feyenoord succesvol afrondt. Hoewel de twee werelden totaal verschillend zijn en eigenlijk niet samengaan, gaat het

Molenaar goed af. “Het is een kwestie van de knop omzetten. In de kleedkamer zitten je medespelers namelijk niet te wachten op juridische uiteenzettingen en andersom geldt in de collegezaal hetzelfde. Je moet je aanpassen aan je omgeving.”

Terwijl zijn medespelers bij Feyenoord tussen de trainingen door zitten te kaarten, zit Molenaar achter een speciaal daartoe ingericht bureautje in de fitnessruimte. De materiaalman zorgt dat hij niet gestoord wordt en verlaat zijn post voor de deur slechts om af en toe een kopje koffie te brengen. In de praktijk komt het erop neer dat Molenaar voornamelijk in de avonduren de werkgroepen volgt en hoorcolleges nogal ►

eens moet overslaan. Tentamens maakt Molenaar zoveel mogelijk. Het gaat echter niet zover dat Molenaar wedstrijden laat schieten voor zijn studie. Voetbal krijgt te allen tijde voorrang.

Alhoewel Molenaar in die tijd de enige is die een studie volgt naast een voetbalcarrière, heeft hij zich daardoor nooit een buitenbeentje gevoeld. “Ik onttrok me aan geen

Ajax is mijn club, voor Ajax spelen was dan ook een droom die uit- kwam

enkele verplichting en liep overal voorop.” Ook zijn studie heeft er niet onder geleden. Molenaar bewijst dat studie en topsport goed te combineren zijn en heeft nooit spijt gehad van zijn keuze. Naar zijn idee heeft hij alles eruit gehaald wat erin zat. “Ik ben ook blij dat ik daartoe in de gelegenheid ben gesteld. Het is nu eenmaal geen gebruik dat een voetballer er een universitaire studie naast doet.” Molenaar erkent dat het waarschijnlijk anders was gelopen als hij niet vooraf die voorwaarde had gesteld. In dat geval was het nog maar de vraag geweest of Molenaar naast voetbal de mogelijkheid zou hebben gekregen om een universitaire studie te volgen.

Het volgen van een studie naast voetbal is nog steeds geen gangbare praktijk. Een enkeling waagt zich tegen het einde van zijn voetbalcarrière aan bijvoorbeeld een cursus management. Voor zover Molenaar bekend, geldt een academische opleiding in de voetbalwereld echter nog steeds als uitzonderlijk. “Nu is het financieel veel beter, maar

in die tijd moest je ook aan een toekomst na je voetbalcarrière denken”, aldus Molenaar. Onder het oude transfersysteem kon de club na afloop van het contract bij een transfer aanspraak maken op een vergoeding. Sinds het Bosman-arrest¹ is dat veranderd en is de positie van spelers verbeterd. Als speler in de eredivisie ontvang je tegenwoordig een riant salaris en is het niet nodig je druk te maken over je toekomst en een opleiding naast de sport. Afgezien van de behoefte aan een intellectuele uitdaging, vraagt Molenaar zich hardop af of hij onder de huidige omstandigheden eenzelfde keuze zou hebben gemaakt.

“Ik zie mezelf duidelijk als advocaat”

In de periode dat Molenaar als advocaat aan de slag gaat, merkt hij al snel dat de combinatie met topsport niet eenvoudig is. Tegen die tijd heeft Molenaar ook wel genoeg van de haantjesmentaliteit en de machowereld van het profvoetbal. Molenaar beseft bovendien dat het tijd is om plaats te maken voor de nieuwe generatie voetballers, die met hun 17 jaar de hype van rastakapsels en walkmans op het voetbalveld introduceren. Molenaar ziet er de humor wel van in. Omdat hij het echter fysiek en mentaal gewoonweg niet meer kan opbrengen om de advocatuur en het voetballen op professioneel niveau te combineren, besluit Molenaar er helemaal mee te stoppen en zich volledig toe te leggen op een nieuwe uitdaging: de advocatuur.

De fysieke inspanning die Molenaar als voetballer heeft moet leveren wordt ingeruild voor mentale inspanning achter zijn bureau. “Het heeft me in het begin best wel opgebroken. De eerste periode ging het me nog goed af om mijn werk te combineren met sporten. Na verloop van tijd kwam de klad er in. Ik rookte in die tijd nog en op een gegeven moment merkte ik dat mijn conditie achteruit ging. Toen ben ik gestopt met roken en werd ik ook nog eens dikker. Daarna ben ik net zo lang gaan hardlopen totdat de kilo's er weer af waren.” Tegen-

woordig sport Molenaar nog altijd twee tot drie keer per week. Op de racefiets vindt hij zijn mentale uitlaatklep.

“Steeds je grenzen verleggen, dat is topsport.” Deze mentaliteit heeft hij meegenomen naar de advocatuur. “Door mijn topsportcarrière ben ik gezegend met een winnaarsmentaliteit en mensenkennis. Kwaliteiten die mij als advocaat goed van pas komen.” Molenaar ziet verder overeenkomsten in de wijze waarop hij de advocatuur bedrijft en zijn voetbalspel: “Je gebruikt andere middelen, maar het spel is hetzelfde. Ook in de rechtszaal draait het om winnen.” Tevens zijn er parallellen te trekken tussen zijn positie in het veld en zijn handelwijze als advocaat. “Verdedigen op techniek en tegelijkertijd aanvallen”. Molenaar vindt het leuk om juridische problemen te analyseren en te tackelen. Hij houdt van de intellectuele uitdaging die de advocatuur hem biedt en vooral van procederen. “Ik zie mezelf duidelijk als advocaat.” Op de vraag in welk opzicht voetbal en advocatuur nu precies overeenkomen, antwoordt Molenaar lachend: Winnen! Molenaar vervolgt enigszins genuanceerd: “Het belang van de cliënt staat altijd voorop. Maar als je de rechtszaal ingaat dan is er maar één doel: Winnen.”

Met zijn specialisme op het gebied van arbeidsrecht en contractenrecht is procederen aan de orde van de dag. Molenaar zal echter niet snel een procedure als onheus pressiemiddel hanteren. Met name op arbeidsrechtelijk gebied kan dat de zaken onnodig op scherp zetten. Molenaar verwijst naar de spoedarbitrageprocedure bij de arbitragecommissie van de KNVB die de speler Bas Dost begin dit jaar kort voor het sluiten van de transfermarkt tegen zijn club SC Heerenveen heeft aangespannen en uiteindelijk verloor. De arbiters bepaalden in die zaak dat er primair geen reden was om de arbeidsovereenkomst tussen Dost en Heerenveen te ontbinden. Molenaar geeft aan dat die procedure hem bij voorbaat een verloren zaak leek. “Zelfs de zaakwaarnemer van Dost, Rob Jansen, heeft achteraf

in een interview te kennen gegeven dat hij er weinig heil in had gezien.” Overigens is Molenaar best bereid te procederen als zijn cliënt dat per se wil, maar niet nadat hij cliënt nadrukkelijk heeft gewezen op de geringe kans van slagen ervan en de daarmee gepaard gaande risico’s.

Op grond van de reglementen van de FIFA is de gang naar de gewone rechter uitgesloten. Geschillenbeslechting vindt slechts plaats door organen binnen de nationale voetbalbonden of bij de Dispute Resolution Chamber van de FIFA zelf. Hoewel hij toegeeft dat er over de wenselijkheid hiervan te twisten valt, heeft hij alle vertrouwen in de arbiters van de KNVB: “Daar zitten

*In de kledkamer
zitten je mede-
spelers namelijk
niet te wachten
op juridische
uiteenzettingen*

goede juristen, met een arbeidsrechtelijke achtergrond.” Desalniettemin wordt er door de arbitragecommissie van de KNVB af en toe in strijd met het Nederlands arbeidsrecht besloten. Volgens Molenaar hoeft dit geen slechte zaak te zijn. “Sport neemt een bijzondere plaats in in de samenleving. De uitzonderingen die er af en toe door de arbitragecommissie worden gemaakt komen ten goede aan de sport en beschermen bepaalde waarden in de sport”.

Solist

De vraag wie Molenaar is in vijf woorden vindt hij lastig te beantwoorden. “Het is aan anderen om mijn kwaliteiten te beoordelen. En nee, dat is geen valse bescheidenheid.” ►

Van één eigenschap is Molenaar stellig overtuigd: “Ik ben een solist”. De redactie constateert een volgende parallel: Ook tijdens zijn voetbalcarrière was Molenaar al een solist door als enige een universitaire studie te volgen. Molenaar geeft aan prima in een team te kunnen fungeren, maar ook

Steeds je grenzen verleggen, dat is topsport

graag zijn eigen weg gaat. Alhoewel hij deze eigenschap enerzijds als een zwakte bestempelt, vindt Molenaar juist dat aspect zo leuk aan het beroep van advocaat. Een drukke praktijk betekent dat Molenaar nog meer solistisch te werk gaat, hetgeen hem in zijn omgeving nog wel eens wordt verweten. “Als het wat rustiger is, merk ik dat ik meer tijd en ruimte heb om me te focussen op mijn omgeving.” Op die momenten wordt Molenaar zich er weer van bewust dat hij in een mooi kantoorpand zit met leuke collega's om hem heen. Molenaar benadrukt dat hij zich gezegend voelt met een goede secretaresse, die met name in tijden van drukte zijn steun en toeverlaat is.

Zijn drukke praktijk en zijn nevenactiviteiten combineert hij met zijn gezin. Tezamen met zijn vrouw en drie kinderen woont Molenaar tegenwoordig in Broek in Waterland. Hoewel Molenaar geboren en getogen is in Volendam en slechts enkele jaren in Amsterdam heeft gewoond, heeft hij grote affiniteit met de stad. “Amsterdam is toch wel een beetje mijn stad geworden.” Dan lachend: “Ajax Amsterdam!”. Molenaar combineert zijn liefde voor de voetbalsport met de liefde voor zijn gezin, maar trekt een duidelijke grens: “Mijn gezin is het allerbelangrijkste, daar probeer ik veel tijd voor vrij te maken.” Dit resulteert er onder andere in

dat Molenaar voorlopig dan ook een functie in het bestuur van Ajax uitsluit.

Gevraagd naar wie hij van de huidige generatie voetballers nog kwaliteiten als advocaat toedicht wijst Molenaar al snel naar Ajax-speler Jan Vertonghen. “Hij heeft er de kop en de uitstraling voor. Hij heeft persoonlijkheid en een duidelijke eigen mening, hetgeen tegenwoordig helaas eerder uitzondering dan regel is.” Om diezelfde reden noemt Molenaar ook de broers Luuk en Siem de Jong. “Dat zijn serieuze en intelligente jongens.”

Molenaar zelf voetbalt niet meer, maar coacht vanaf de zijlijn. Zijn twee zonen voetballen bij de plaatselijke voetbalvereniging en zijn dochter zit op hockey. Molenaar deelt zijn liefde voor het vak en zelfs die voor het voetbal met zijn vrouw. Beiden zijn advocaat en voetbalfanaat. Molenaar voelt zich gezegend met zijn gezin. Als Molenaar thuis zit te werken, kan hij vanaf zijn bureau met een schuin oog de wedstrijden op tv volgen. Aan de reactie van zijn zonen hoort hij dan of hij zijn hoofd even om moet draaien.

Fairplay

Ook na zijn voetbalcarrière, is de interesse in voetbal en de betrokkenheid erbij gebleven. Eind 2010 heeft Molenaar plaatsgenomen in de ledenraad van Ajax. Ajax roert zich en vanwege de huidige ontwikkelingen staat Molenaar veel in de belangstelling. Zijn naam wordt veel genoemd als nieuwe voorzitter of algemeen directeur van Ajax. Molenaar begrijpt dat zijn naam valt, maar vindt dat die publiciteit vooral veel tijd kost. In verband met zijn drukke agenda maakt Molenaar steeds een weloverwogen keuze bij het aangaan van verplichtingen zoals het te woord staan van de pers. Voor het ABB maakt hij graag tijd vrij. Molenaar vindt het belangrijk om als advocaat een steentje aan de Amsterdamse Balie bij te dragen en bovendien vindt hij het ABB een prettig blad om te lezen. Verder besteedt Molenaar zijn tijd liefst zo veel mogelijk aan zijn werk. Molenaar houdt het sowieso voorlopig liever

op de advocatuur: “Daar kan ik nog steeds mijn ei in kwijt.”

Molenaar voelt zich goed binnen de Amsterdamse Balie. Er bestaat volgens hem een gezonde mate van welwillendheid en collegialiteit. In de samenwerking tussen advocaten vindt Molenaar het bijvoorbeeld van belang dat er wordt meegewerkt aan het verlenen van uitstel. “We hebben allemaal wel eens een probleempje.” Wat Molenaar betreft is uitstel verlenen daarom eerder regel dan uitzondering. Gevraagd naar iets dat hij zijn Baliegenoten mee zou willen geven, komt opnieuw de combinatie tussen de advocatuur en topsport naar voren: Fairplay! ■

Als je de rechtszaal ingaat is er maar één doel: winnen

1 Hof van justitie EG 15 december 1995, NJ 1996, 673. Na afloop van zijn contract bij Club Luik wil voetballer Bosman gaan spelen bij USL Dunkerque. Bosman klaagt daarop de Belgische Voetbalbond aan, stellende dat zijn transfer wordt verhinderd omdat een hoge transfersom wordt gevraagd. Bosman voert aan dat de transferregels in het voetbal strijdig zijn met de in het Verdrag van Rome neergelegde regels omtrent mededinging en het vrije verkeer van werknemers. Het Hof stelt Bosman in het gelijk. Vanaf dat moment ondergaat het transfersysteem een verandering. Voor spelers van wie het contract afloopt mag niet langer een transfersom worden bedongen. Spelers kunnen sindsdien makkelijker van club wisselen.